

Pracovat měl v blázinci. Zato masíroval mistry

Dlouholetý masér zlínských hokejistů **Lubomír Pálka** se staral už o tatínky šampionů z roku 2004 a současných hokejistů PSG Zlín



deník
Daniel Ostrčilík
redaktor

daniel.ostrcilik@denik.cz

Zlín – Masíroval mistry hokejového řemesla. Kolem nohou mu kdysi pobíhali jako pětiléti caparti Petr a dva Martinové. Byli to synové hokejistů tehdejšího Gottwaldova Petra Lešky, Josefa Jenáčka či Zdeňka Čecha. Ti všichni přišli na svět v roce 1975, kdy jejich tátové váleli v národní hokejové lize. V roce, kdy masér **LUBOMÍR PÁLKA** začal vypomáhat hokejovému klubu. O 29 let později křepčili po kabině znovu, ovšem tentokrát už s pohárem šampionů v rukou. On přitom roznášel v rozjařené náladě v plastovém držáku na plastové flásky s pitím püllitry piva. „Po zápase je chuť na pivo a kluci měli žízeň,“ vzpomíná Pálka.

Nenápadný pán důvěrně poznal spoustu hokejistů, nespočet životních příběhů, které kdekdo po něm chtěl odvyprávět. „To mi ale bylo proti srsti. Je to práce soukromí hráčů,“ nepokřivil svou osobnost a charakter muž, který přitom mohl skončit v kroměřickém blázinci.

Proč? Vrátil jsem se z vojny v tehdejší Dukle Kroměřiz, kde jsem vykonával práci maséra. Sháněl jsem zaměstnání, a jelikož jsem vystudoval zdravotnickou školu, chtěl jsem pracovat v oboru. Ovšem v té



OBČERSTVENÍ, PROSÍM. Lubomír Pálka (vlevo) v play off 2004 společně s týmem dodržoval mimo jiné rituál o neholení tváře. Po finále pak roznášel rozjařeným zlínským hokejistům také püllitry piva, mezi kterými byl třeba i Miroslav Hlinka. Foto: archiv Deniku

Ještě předtím jste pracoval i pro zlínské fotbalisty, že?

Ano. V prvogolové éře, kdy tady hrával Tonda Juran. Dokonce jsem byl u toho, když hráli slavný pohár s Eintrachem. Zaskakoval jsem ve druhé lize. Hokej patřil pod ZPS a fotbal pod Svít, tak se mezi sebou domluvili a

Rehabilitační středě jsou tak akorát.

Váš kolega Miloslav Sedlák mi říkal, že jeho loučení s kabinou bude pro něj těžké. Jak jste ho prožil vy?

Moc těžce. Navíc hráči se ke mně zachovali moc dobře. Jsou tu starší kluci, jako je Larry Hamrlík, Jarða Ba-

Ano, to bylo hned po finále. To byla spontánní akce. Po zápase je vždycky žízeň a kluci měli chuť na pivo. Byla výhoda, že už tenkrát tady byla hospoda. Od té doby jsem to ale nepoužil, když jdeme pro pivo nebo kofolu, bereme tácek.

Měl jste vypůjčený pohár, abyste se s ním mohl vyfotit?

Kdepak, na takové věci moc nejsem. Nemám ani kroniku či fotoalbum. Mám jen pár fotek s lidmi, kterých si velice vážím, a to mi stačí.

Kdo k vám chodil v mistrovské sezoně nejčastěji na masáže?

Třeba Tesil (Radim Tesařík – pozn. aut.) ten se vůbec nezměnil, a proto tak dlouho hraje. Hodně chodil i Vlašák (Rostislav Vlach), Petr Leška nebo Mira Hlinka. Za to takový Larry (Martin Hamrlík) nechodil nikdy a zůstal mu to dodnes. Ten je v tomto směru výjimečný. Až když ho začalo opravdu něco bolet, přišel. Ale preventivně tomu nepředcházela. To samé třeba Ičo Murín, ten vždycky pospíchal domů.

Jak jste vnímal kouče Bokroše?

Byl dost náročný a důrazný, někdy mi přišlo až příliš. Hokejové věci s námi neřešil, byl velký odborník a velmi pracovitý člověk, což mu zůstalo dodnes. V hokeji se dost hrabal.

Byl náročný i na zbytek realizačního týmu?

Určitě. Kolikrát když hráč padal, tak jsem si myslel, že má špatně nabroušené brusle. Takový Robin Kovář na to byl specialista. Ten pořád padal a vymlouval se na brusle. Samozřejmě že jsme to pak odskákali my.

zápase nebo v noci jsme volali našim lékařům, případně jsme dokonce zraněného hlídali přes noc.

Jakou jste měl pracovní dobu?

Jak kdy. V den zápasu celý den a také během přípravy, kdy byly dvoufázové tréninky. Do toho v létě byly ještě fotbalky. Až později jsem domů jezdil alespoň na oběd a přijel jsem zpět. Strídali jsme se s Milou Sedlákem. Bylo potřeba vyprat prádlo, aby bylo připraveno na další den. Když byl jen jeden trénink denně, šest až sedm hodin jsme tady trávili. Také záleží, zda byl rehabilitační den.

Přespávali jste i někdy v kabině, když jste přijeli pozdě v noci z venkovního zápasu, abyste hned ráno byl opět připraven fungovat?

Míla Sedlák ani ne, protože na Jižní Svahy doběhl bez problémů. Ale já hodně často přespával, když jsme přijeli pozdě v noci. Kdysi hodně dávno jsem tady nahoře měl dokonce pokoj. Byla tady dřív ubytovna, tak jsem se natáhl tady, protože jsem neměl auto.

Lubomír Pálka

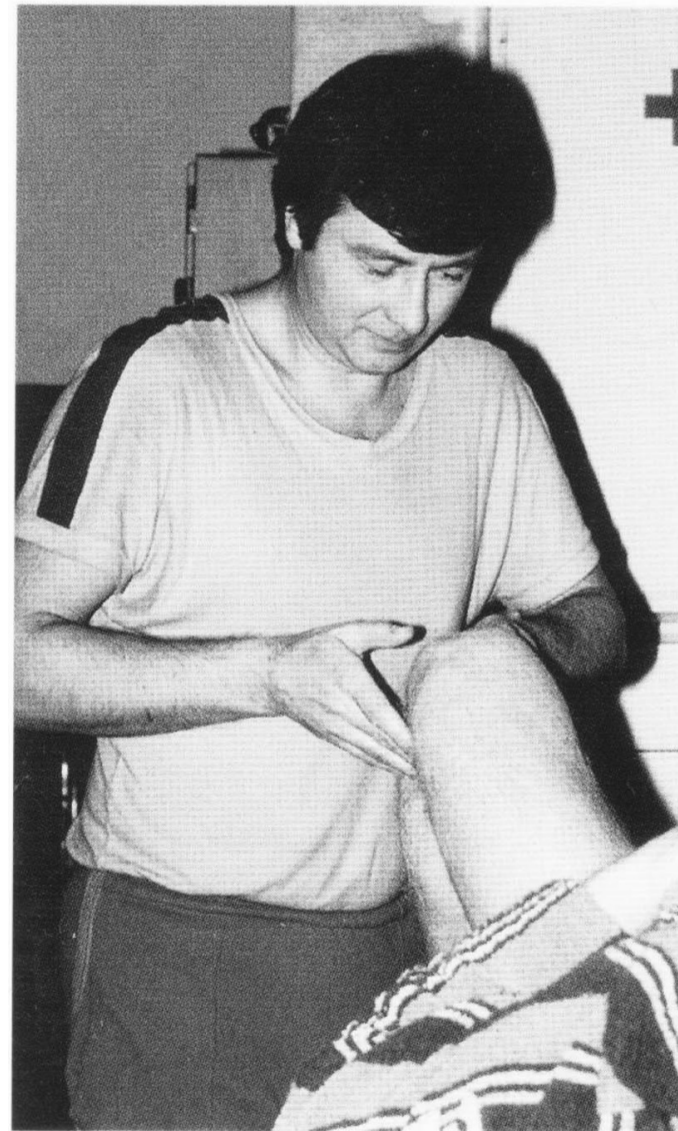


S masérskou činností u mužstva TJG začal v sezoně 1975/76 mimo zaměstnání v národním podniku Svít. Od roku 1982

se plně věnuje své práci v hokejovém oddílu. Ke sportu měl vždy kladný vztah. V hokeji hrál krajský přebor za Holešov, fotbal hrával za Žeranovice.

Je absolventem střední zdravotnické školy. Ještě před vojnou ukončil masérský kurz ČSTV u populárního „Harryho“ Martínka. S vlastní činností maséra začal v období základní vojenské služby u fotbalistů Dukly Kroměřiz.

Před každým utkáním provádí tzv. pohotovostní masáže pro všechny hráče. Minimálně jednou týdně absolvují všichni hokejisté masáže k odstranění únavy a ve středu zabezpečuje rehabilitaci mužstva. Na starost má i přípravu a podávání nápojů během utkání a broušení bruslí.



MASÉRSKÁ LEGENDA. Lubomír Pálka se svému životnímu poslání v hokejovém prostředí věnuje od roku 1975/76. Foto: archiv klubu

CO DNES DĚLÁ MASÉR MISTRŮ EXTRALIGY 2004 LUBOMÍR PÁLKA?

„Ještě rehabilitační středě dochází vypomáhat. Jinak se věnuji zahradě a domu. Když se v neděli nehraje, chodím třeba na výlety. Prostě si užívám život. Určitě víc, než když jsem chodil do práce. Ta u mě byla vždy na prvním místě. Nyní když ráno vstanu, přemýšlím, co mám udělat první. A to dělá dojem, že mám času ještě méně, než jsem měl. Ale to tak mají asi všichni důchodci.“ (Směje se.)

době nebylo obvyklé, aby muži pracovali na pozici zdravotní sestry. Tenkrát nebylo ani tolik zdravotních zařízení a kluci, kteří školu vystudovali, pracovali poté v blázinci. Kroměřiz je ale na dojezdění celkem daleko, tak jsem sháněl práci maséra. V nemocnici v 31. budově mě přijali na oddělení vodoléčby. A tam jste přišel do styku s hokejisty?

Konkrétně tam docházel Bohumil Kožela i s partou volejbalistů. Poznali jsme se, a když končil tehdejší masér Humpál, nejprve jsem externě začal pracovat pro hokejový klub. Poté jsem získal i trvalé zaměstnání.

uvolňovali mě. Docházel jsem však jen na rehabilitace. V roce 1980 přišel trenér Volf, který tady tomu dal jakýsi řád. Součástí toho bylo, že mi tady nabídli stálý úvazek. V té době tady hráli pan Sedlák, Čech, Šima, Příkryl, Vodák, moji vrstevníci. Na hlavní pracovní úvazek jste skončil až v roce 2012 a odešel do důchodu, ovšem dodnes jezdíte ještě vypomáhat. Nechybí vám ale každodenní shon a prostředí kolem hokeje a mladých kluků?

Určitě schází. A udělal jsem dobře, že jsem se domluvil na nějaké spolupráci. Kdybych se náhle odtrhnul, nebylo by to pro mě ideální.

laštík nebo Petr Čajánek, se kterými jsem něco prožil. **Jak vzpomínáte na zlínský titul?**

Ani moc nevzpomínám. Kromě práce jsme z toho s Milou Sedlákem moc neměli. Oslav jsme se ani nezúčastnili. Ani nejsme na slavné mistrovské fotce. Hráči výstroj rozházeli po ledě a dělali jsme všechno pro to, abychom co nejlépe zachránili, než lidé vtrhnou na led. Ale vynahradili jsme si to nyní po finále s Plzní nebo po základní části, kdy jsme na fotografii všichni.

Pamatujete si, jak jste v plastovém nosiči na láhve s pitím roznášel püllitry s pivem?

Zkuste popsat, co všechno obnáší práce maséra?

Prakticky všechno. Nyní se práce již rozdělila, v současnosti už nejsou maséři, ale fyzioterapeuti, což je vyšší pozice. Dlouhá léta jsme tedy byli s Milou Sedlákem dva, po mně práci maséra převzal Patrik Hučko. Mají na starost výstroj, broušení bruslí, praní prádla, úklid kabiny včetně WC a prostor, kde probíhá rehabilitace, úklid na palandě, chystání pití. Ale také jsme úzce spolupracovali s lékaři, jelikož jsme museli udělat pořádně, kdy kdo ke komu má jít na masáž, nebo vyšetření. Když se na zápase venku stal úraz, už večer po

MISTŘI 2004 OČIMA MASÉRA LUBOMÍRA PÁLKY**MISTŘI 2004 OČIMA MASÉRA LUBOMÍRA PÁLKY**MISTŘI 2004 OČIMA MASÉRA LUBOMÍRA PÁLKY

BRANKÁŘI

IGOR MURÍN

„Ičo byl svérázný. S nikým toho moc neopovídal. Podobný typ jako dnes Horča (Luboš Horčíčka). Za celý trénink dokázal nepromluvit jediné slovo. Společně jsme si nejvíce popovídali o fotbalu. Hrával a nyní i píská ve městě, ze kterého pochází, Trenčianských Teplicích.“

MARTIN ALTRICHTER

„To byl soukromník a výstřední typ člověka. Pochází z pomezí Moravy a Čech, tak to asi bude tím.“ (Směje se.)

OBRÁNCI

MARTIN HAMRLÍK

„Ten je pořád stejný. Toho znám od té doby, co přišel do chlápů. Měl velké zdravotní problémy, učil se znovu chodit. Pomáhal jsem mu jako každému, kdo měl zájem. Ale jeho zdravotní potíže na začátku kariéry řešili lékaři a zvládli to. Byl to ale smutný pohled, když po nemoci šel poprvé na led a chodil kolem mantinelu a musel se držet. Tím svým přístupem k životu a veselu povahou to zvládl nakonec dobře. Malenovjáči jsou dobří lidi.“

RADIM TESAŘÍK

„Nezměnil se ve věkém přístupu ke sportu. Zůstal stejný, jako byl ve svých dvaceti le-

tech, když tady ve Zlíně mezi chlapy začínal. Pochvilně, pracovitý, hrdý Vsetínák. Dobře se obléká, hlavně značkové oblečení, aby dobře vypadal.“

MIROSLAV BLAŽÁK

„Byl v dobrém slova smyslu floutek. Nebyli tady kluci, kteří by nějak vybočovali. Skoro žádní lajdáci ani gauneré. Přitom se říká, že v mužstvu by měl nějaký takový ranař být. Míra byl tenkrát mladý, v rozletu. Později svůj talent potvrdil. Velký kafičkář, společně ještě s Martinem Záhorovským.“

PETR MACHOLDA

„Byl to normální kluk, i když „čizkové“ má ji nosánky trochu nahoru. Finále ani po zranění nehrál. Titul mu pomohl k angažmá v Německu.“

PAVEL ZUBIČEK

„Dobrý a bezva brněnský borec. Zub už byl tenkrát dost zkušený. I on docházel na masáže. Velký kamarád s Radimem Tesaříkem. Byli společně ve Vsetíně.“

DAVID NOSEK

„V Třinci ho nechtěli, tady začal pořádně hrát. Byl uzavřenější. Vyznával cyklistiku, pořád měl u sebe kolo. V kabině o něm nebylo ani slyšet. Nijak extra se neprojevoval. Kluci si ho spíš dobírali. I kvůli kolu, jako dnes Melenu (Marek Melenovsky). Dva největší cyklisté, co tady kdy byli.“

LUBOMÍR VOŠÁTKO

„To byl případ. Ranař. Naturalizovaný Moravák. Pochází z Prahy, oženil se v Olomouci. Jeden z hráčů, kterým dal trenér šanci a on ji využil. Nosil piersing v pupku. Dobrý kluk.“

JAN DLOUHÝ

„Kromě řeči v pražském nářečí byl výjimkou mezi čížky, velmi příjemný člověk. Byl tu krátce, pak šel na Slovensko, kde je dodnes.“

ÚTOČNÍCI

PETR LEŠKA

„Ten už se v kabině pod nohama motal jako malý kluk, když tu hrával jeho táta. On, malý Ježek (Martin Čech) a malý Vodák. Někdy jsem je hlídal. Tehdy to bylo potřeba. Na Lešouna se dá těžko něco najít, je to dobrý člověk. Vůbec se nezměnil. Tedy má víc roků a méně vlasů. (Směje se.)“

JAROSLAV BALAŠTÍK

„To je stejný případ. Jarða a vůbec celá lajna byli tenkrát v rozletu. Byli v nejlepší pohodě. Šlo jim to a trenér jim věřil. Jarða je typický Moravák z Hradiště. Byl cílevědomý, šel si za svým, chtěl si hokej zahrát i v zahraničí, což se mu i podařilo. Byl velký dřič.“

PETER BARINKA

„Rozdílný od Iča Murína. Namířil toho dost, lechtivý na práci a trénink. Moc se mu nechtělo. Možná to bylo dáno jeho fyzickou konstrukcí, protože byl vychrtlý.“

ONDŘEJ VESELÝ

„Dělal a dělá snad všechny sporty, které existují. Výborně zvládal fotbal, in-line hokej, chodil na běhky. Prostě dobrý Zlíňák. K našemu regionu má vztah.“

ROSTISLAV VLACH

„Známe ho od sedmnácti let. Byl členem slavné lajny s Františkem Peciválem a Jarďou Matuškou. Myslím, že je pořád vstříplý. Když se stal otcem a má rodu, vyspěl a vyzrál. Je možné, že je i rodu upovídanejší než během kariéry. Jako trenér musí povídat.“

MARTIN JENÁČEK

„Svéráz. Jeden z mladých, které jsem znal odmalicka. Jeho táta tady hrál. Martin byl poťouchlý, spekulant, pořád něco zapomínal. Byl nejlepším nováčkem. Byl to dobrý kluk.“

ERIK WEISSMANN

„Slovák ze Slovanu Bratislava. Slušný kluk, kterého si přivedl Ernest Bokroš. Ani on toho moc nenavykládal. Nijak se neprojevoval.“

MIROSLAV OKÁL

„Dobrý dřič, ostatně jako všichni Okálové. Starý i malý Zdeňk jsou mu po-

dobní. Nikde jinde než tady nehrál. Znal jsem ho dlouho. V šatně měl jako kapitán důležité slovo. Hráči k němu měli velký a přirozený respekt. Přitom si ale nepamatují, že by své role někdy zneužíval. V mistrovské sezoně měl neskutečnou fazonu. Alespoň v šatně nemám nic, co by se mu dalo vytknout. Kolem svého místa měl perfektní pořádek. Na to si potrpěl. Zatímco všichni ostatní špinavě oblečení na trénink vyházel do prádla, Míra si nosil zvláštní pytlík, aby propoceně věci nedával mezi ostatní. Po suché rozčivce je složil a dal do batohu. Do prádla dával jen věci, co měl na hokej. V tom byl jedinečný. Ostatní házejí do prádla i věci, ve kterých byli sotva pět minut.“

PETR MOKREJŠ

„Mokyn? Výborný a příjemný člověk. Měl smůlu na zranění, doplatil na problémy s kolenem a ramenem. Tohle mu v kariéře ublížilo. Býval velkým motokářem, ale když se těžce zranil jeho kamarád, tak hned motorku prodal.“

MARTIN ČECH

„Ježci jsou všichni stejní. Slyšet ho bylo po celé kabině. Filip ani ne, ale Martin byl hodně hluchý, furt křičel. Ale také příjemně člověk a pohodář.“

MIROSLAV HLINKA

„Už měl něco za sebou. Hodně nám po-

mohl na rozdíl od jiných sezon, kdy se tady angažovali hráči na play off. Měl zkušenosti. Za tu chvíli těžko poznávat, ale byl to dobrý Slovák. Nic si nevymýšlel, nebyl náročný. Přitom už tenkrát byl mistr světa. Nebylo to na něm poznat. Když se vidíme, vždycky se zná.“

TOMÁŠ KÁRNÝ

„Přišel chvíli před play off. Ale toho si moc nepamatuju.“

TOMÁŠ KAPUSTA

„I toho jsem znal odmalicka. Dobrý kluk, cílevědomý. Měl těžší život, když byl malý, uměl mu tragicky tatínek. Staral se sám o sebe. Navíc emigroval. Byl znalý světa, věděl, jak by to mělo vypadat. Šel za svým cílem, aby to někde došlo. V Americe mu to až tolik nevyšlo, ale v Evropě měl úspěchy. Věděl, co hokeji musí dát a co potřebuje. Nebyl bruslař, ale soustředil se na hokejku a na to, aby byl pro gólmány nepřijemný. Přirovnal bych ho k Jardovi Balaščíkovi. Oba uměli gólmany oklepávat.“

MARTIN ZÁHOROVSKÝ

„Ten hokejově dopadl blbě. Moc si toho nevážil. Ten byl možná jediný, kdo na svůj talent hřešil a nakonec na něj i doplatil. Nedal si moc říct. S hokejem už skončil, nyní mohl být na vrcholu. Přitom je to dobrý člověk, ale lajdák.“